

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: GŽ-1094/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu u vijeću sastavljenom od sutkinje Sanje Bađun predsjednice vijeća, mr. sc. Bojane Skenderović sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i suca Milka Samboleka člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Srđana Brđanovića, OIB: 01154814419, Zadar, Put Bokanjca 42a, zastupanog po punomoćniku Ivanu Petrusu, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika Marijana Šimičevića, OIB: 73335495169 i tuženice Marine Šimičević, OIB: 59537000898, oboje iz Jasenice, Maslenica, G. Šuška 21, zastupanih po punomoćniku Tomislavu Barišiću odvjetniku u Zagrebu, radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude i rješenja Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Benkovcu, poslovni broj P-1439/2022-56 od 3. lipnja 2024., u sjednici vijeća dana 2. listopada 2025.

p r e s u d i o i r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuju presuda i rješenje Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Benkovcu, poslovni broj P-1439/2022-56 od 3. lipnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud donio je presudu kojom je u točki I. izreke odlučio da Ugovor o darovanju nekretnine, ovjeren po javnom bilježniku Jeleni Skoblar iz Zadra, 4.

svibnja 2022., pod poslovnim brojem: OV-6105/2022 sklopljen između tuženika gubi učinak prema tužitelju u dijelu u kojem je to potrebno za namirenje njegove tražbine prema Marijanu Šimičeviću u iznosu od 70.000,00 EUR, uvećano za zatezne kamate od 2. prosinca 2021. do isplate te troškova postupka. Ujedno je točkom II. izreke sud naložio tuženicama dopustiti da tužitelj svoju tražbinu prema tuženiku Marijanu Šimičeviću u iznosu od 70.000,00 EUR, uvećano za zatezne kamate od 2. prosinca 2021. pa do isplate te troškove postupka, namiri prodajom čkbr. 6087, Dešenj, šuma od 220 m² zk.ul. 7412, k.o. Sukošan i čkbr. 6088, Dešenj ukupne površine 1690 m², od čega maslinjak od 535 m² i pašnjak od 1135 m², zk.ul. 7413, k.o. Sukošan, sve u roku od 15 dana.

2. Sud prvog stupnja donio je i rješenje kojim je u točki I. izreke odlučio da se neće provesti vještačenje po vještaku građevinske struke radi procjene vrijednosti dvaju stanova koji se nalaze u zgradi izgrađenoj na čkbr. 3009/17 i čkbr. 3009/5 k.o. Zadar, prema prijedlogu tuženice, budući nije predujmila trošak uviđaja i vještačenja. Točkom II. izreke sud je naložio tuženicama da u roku od 15 dana solidarno naknade tužitelju troškove postupka u iznosu od 10.248,83 EUR sa zateznim kamatama od 3. lipnja 2024. do isplate te je ujedno zahtjev za više traženo od dosuđenog odbio kao neosnovan.

3. Navedenu odluku pravodobno izjavljenom žalbom pobijaju tuženici iz svih zakonskih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. i st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19., dalje: ZPP), predlažući drugostupanjskom sudu preinačiti odluku, odnosno podredno predlažući odluku ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te naložiti tužitelju da im nadoknadi trošak žalbenog postupka.

4. U odgovoru na žalbu tužitelj navodi kako je žalba u cijelosti neosnovana i pravno promašena pa ju predlaže odbiti.

5. Žalba tuženika nije osnovana.

6. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za pobijanje dužnikovih pravnih radnji – Ugovora o darovanju nekretnina od 04. svibnja 2022. sklopljenog između tuženika, na način da se presudi da isti gubi učinak prema njemu u dijelu u kojem je to potrebno za namirenje njegova potraživanja prema tuženiku Marijanu Šimičeviću, kao i da se naloži tuženicama trpjeti da tu tražbinu tužitelj namiri prodajom nekretnina upisanih u z.k.ul.br. 7412 i u z.k.ul.br. 7413 k.o. Sukošan.

7. Ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja prvostupanjski sud je utemeljio na nespornim i tijekom postupka utvrđenim činjenicama da su tužitelj i tuženik zaključili Ugovor o nagodbi kojom je utvrđena tužiteljeva tražbina prema Marijanu Šimičeviću u iznosu od 70.000,00 EUR te da je ovaj ugovor stekao svojstvo ovršnosti 19. srpnja 2022., pa je prema ocjeni suda ispunjena prva pretpostavka iz čl. 66. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05., 41/08., 78/15., 29/18. i 126/21., dalje: ZOO). Sud nadalje obrazlaže da je tuženik Marijan Šimičević devetnaest dana prije sklapanja Ugovora o nagodbi besplatno raspolagao s nekretninama čkbr. 6087 i 6088 k.o.

Sukošan u korist svoje sestre ovdje tuženice, a da se sukladno odredbama čl. 67. st. 3. ZOO smatra da je tuženik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku i za pobijanje tih radnji ne zahtjeva se da je trećoj osobi to bilo poznato ili moglo biti poznato. Nadalje, u postupku je utvrđeno da tuženik nema novčanih sredstava na računima, nema motorno vozilo u vlasništvu te nema drugih nekretnina, osim suvlasničkih udjela u nekretninama čkbr. 3009/5 i 3009/17 k.o. Zadar. Iz stanja zemljišne knjige, a nakon provedbe svih upisanih aktivnih plombi koje su postojale u vrijeme podnošenja tužbe, sud utvrđuje i kako je založno pravo radi osiguranja tužiteljeve tražbine od 70.000,00 EUR uknjiženo u prvenstvenom redu upisa Z-14604/2022 na čkbr. 3009/17 zgrada i dvorište k.o. Zadar, na 1/6 dijela Ronalda Glavana, 1/6 dijela Eve Coco i 79/375 dijela tuženika, no da je na teret svih ovih dijelova zabilježen spor koji se vodi pred prvostupanjskim sudom pod posl.br. P-895/2022 u prvenstvenom redu posl.br. Z-13226/2022 te spor koji se vodi pod posl.br. P-986/2022, u prvenstvenom redu Z-14421/2022, dakle da su zabilježbe oba spora upisane prije upisa uknjižbe založnog prava tužitelja. Pored toga, utvrđuje da je na čkbr. 3009/5 oranica od 17 m², također upisano založno pravo u prvenstvenom redu upisa Z-14604/2022 na suvlasničkim udjelima tuženika od 1/3 dijela, Ronalda Glavana od 1/6 dijela i Eve Coco od 1/6 dijela, ali je prije tog prava u prvenstvenom redu Z-14421/2022 zabilježen spor koji se vodi pod posl.br. P-986/2022. Obzirom na navedeno, sud zaključuje da iako je u korist tužitelja upisano založno pravo na 1/6+1/6+79/375 dijela čkbr. 3009/17 zgrada i dvorište te na 2/3 dijela čkbr. 3009/5 oranica 17 m² k.o. Zadar, da nije izgledno da će tužitelj moći svoju tražbinu namiriti iz založenih nekretnina, niti je izvjesna provedba ovrhe, obzirom na zabilježene sporove koji se vode pod posl.br. P-895/2022 i P-986/2022 u prvenstvenom redu prije upisa uknjižbe založnog prava i upisa zabilježbe spora. Sud ukazuje i da će se u slučaju da tužitelji u tim sporovima uspiju s tužbenim zahtjevom brisati svi upisi provedeni nakon zabilježbe spora, a time i upis uknjižbe založnog prava i zabilježbe ovrhe u smislu čl. 88. st. 2 Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine, broj: 63/19., 128/22., 155/23.). Stoga sama činjenica da je upisano založno pravo i pokrenut ovršni postupak, prema ocjeni suda prvog stupnja, nema za posljedicu gubitak pravnog interesa za vođenje ovakve parnice, a tuženici neosnovano ističu i kako je vrijednost stana koji je tužitelj trebao kupiti 130.000,00 EUR što je dovoljno za namirenje tražbine, budući tuženik nije upisan vlasnikom stana kao posebnog dijela, već idealnog suvlasničkog udjela od 79/375 nekretnine, što je nešto više od 1/5 dijela, time da posebni dijelovi nisu ni uspostavljeni. Sud ističe i kako je 130.000,00 EUR bila ugovorena vrijednost stana "ključ u ruke", bez namještaja, dok je zgrada nedovršena, u roh-bau fazi je, krov nema izolaciju te zgrada propada. Stoga, sud ocjenjuje kako je ispunjena i druga pretpostavka iz čl. 66. st. 2. ZOO, prema kojoj se smatra da je pravna radnja poduzeta na štetu vjerovnika ako zbog nje dužnik nema dovoljno sredstava za ispunjenje vjerovnikove tražbine. Konačno, sud ističe da kako se radi o besplatnom raspolaganju tuženika za koje postoji neoboriva zakonska predmnijeva da je dužnik znao da raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku, a nije od značaja je li to bilo poznato tuženici, da je takvim raspolaganjem tužitelju otežano namirenje tražbine te da je tužba podnesena u propisanom roku iz čl. 71. st. 1. ZOO-a, pa je prvopostavljeni tužbeni zahtjev prihvaćen kao u izreci.

8. U odnosu na rješenje kojim se odbija dokazni prijedlog tuženika sud obrazlaže kako je rješenjem posl.br.P-1439/2022-18 od 30. ožujka 2023., sukladno prijedlogu tuženice

određeno provođenje uviđaja i građevinskog vještačenja radi utvrđivanja vrijednosti dva stana izgrađena na nekretninama čkbr. 3009/5 i čkbr. 3009/17 k.o. Zadar te je tuženici naloženo predumjeti troškove uviđaja i vještačenja, pod prijetnjom odustajanja od tog dokaza. Budući nije predumjila potreban iznos, sud je odustao od provođenja vještačenja, uz dodatnu napomenu kako je tuženik u zemljišnoj knjizi upisan suvlasnikom idealnih dijelova čkbr. 3009/17 i čkbr. 3009/5 k.o. Zadar, a ne stanova kao posebnih dijelova, pa da je pored okolnosti da nije uplaćen predumjam upitna i svrha takvog vještačenja.

9. Tuženik u žalbi ističe da je sud počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP-a te pored toga i nadalje ustraje na, tijekom prvostupanjskog postupka, isticanom prigovoru apsolutne nenadležnosti Općinskog suda u Zadru s obzirom na to da je čl. 6. Ugovora o nagodbi, sklopljenog između tužitelja i Marijana Šimičevića, ugovoreno da će se svi sporovi koji proizađu iz tog ugovora ili s njim u vezi, uključujući i sporove koji se odnose na pitanja njegovog valjanog nastanka, izmjene, povrede ili prestanka, kao i na pravne učinke koji iz tog proistječu riješiti arbitražom Arbitražnog sudišta Pravdonoša. Smatra pogrešnim zaključak prvostupanjskog suda kako se navedeni sporazum o nadležnosti ne odnosi na Marinu Šimičević s obzirom na to da tuženici u ovom postupku imaju status jedinstvenih i nužnih suparničara pa je samim time, prema njegovu mišljenju, za oba tuženika nadležno arbitražno tijelo. Pored toga, ukazuje da je u sporovima koje, u skladu s odredbom čl. 66. ZOO pokreće vjerovnik s ciljem pobijanja besplatnih raspolaganja dužnika, vjerovnik kao tužitelj dužan dokazati odnosno učiniti vjerojatnom insolventnost dužnika kao jednu od općih pretpostavki za uspješno pobijanje pravne radnje dužnika, a što u ovome predmetu nije slučaj obzirom na to da tužitelj nije dokazao da svoju tražbinu ne bi mogao naplatiti. Konačno, napominje i da odbijanje dokaznog prijedloga tuženice predstavlja pretjerano strogi formalizam te da je tuženica trošak predmetnog vještačenja mogla uplatiti i nakon provođenja istoga.

10. Ispitujući odluku u okviru žalbenih navoda tuženika i po službenoj dužnosti, ovaj sud utvrđuje da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP-a jer odluka sadrži razloge o odlučnim činjenicama koje su obrazložene jasnim i detaljnim razlozima, a koji imaju uporište u stanju u spisu i odluka nema nedostataka radi kojih se ne može ispitati njezina zakonitost. Pored toga, nije počinjena niti jedna druga bitna povreda na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti u žalbenom postupku temeljem čl. 365. st. 2. ZPP-a.

11. Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja koje pravilnim prihvaća i ovaj sud, obzirom je rezultat temeljite analize i ocjene dokaza kako to nalaže čl. 8. ZPP-a, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da su u ovom slučaju ispunjene zakonske propisane pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji iz čl. 66. i 67. ZOO-a.

12. Ovaj sud smatra potrebnim istaknuti da se u ovom postupku raspravlja povodom tzv. kvazipaulijanske tužbe, koju ZOO u čl. 67. st. 3. regulira propisujući da se kod besplatnih raspolaganja i s njima izjednačenih pravnih radnji smatra da je dužnik znao da poduzetim raspolaganjem nanosi štetu vjerovniku i da se za pobijanje tih radnji ne zahtijeva da je trećoj osobi to bilo ili moglo biti poznato. Za pravilnu primjenu materijalnog prava potrebno je utvrditi činjenice koje se odnose na zakonske

pretpostavke za pobijanje sporne pravne radnje, a prvostupanjski sud je pravilno zaključio da predmetno darovanje predstavlja radnju zbog koje tuženik nema dovoljno sredstava za ispunjenje dospjele tražbine tužitelja.

13. Pri tome nisu osnovani žalbeni navodi prema kojima tuženici osporavaju nadležnost suda prvog stupnja za postupanje u ovom predmetu obzirom na ugovorenu nadležnost arbitražnog tijela. Naime, iz podataka u spisu proizlazi da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o nagodbi dana 23. svibnja 2022., kojim su u čl. 6. ugovorili da će se svi sporovi koji proizađu iz tog ugovora ili s njim u vezi, uključujući i sporove koji se odnose na pitanja njegovog valjanog nastanka, izmjene, povrede ili prestanka, kao i na pravne učinke koji iz tog proistječu, riješiti arbitražom Arbitražnog sudišta Pravdonoša. Svoj stav o neosnovanosti prigovora nenadležnosti prvostupanjskog suda on temelji na činjenici da budući tuženica nije bila stranka tog Ugovora, odredbe koje su ugovorili tužitelj i tuženik ne mogu se odnositi na nju pozivajući se pri tome na odredbe čl. 6 st. 1. i 2. Zakona o arbitraži (Narodne novine, broj: 88/01.). Ovakav zaključak prihvaća i ovaj sud budući je Ugovor o arbitraži ugovor kojim *stranke* podvrgavaju arbitraži sve ili određene sporove koji su među njima nastali ili bi mogli nastati iz određenog pravnog odnosa, ugovornog ili izvanugovornog. Kako su ugovorne strane Ugovora o nagodbi tužitelj i tuženik, a ne i tuženica, neosnovani su žalbeni navodi da se tužba, koja se odnosi na potraživanje vezano za pobijanje dužnikovih pravnih radnji radi namirenja potraživanja iz Ugovora o nagodbi, može podnijeti isključivo na Arbitražnom sudu sudišta Pravdonoša. Naime, ispravan je zaključak suda prvog stupnja da taj Ugovor o nagodbi obvezuje samo stranke koje su ga sklopile, a ne i treće osobe u konkretnom slučaju tuženicu, koja ga nije sklopila i koja nije pristala da njen pravni odnos uređuje arbitražno sudište, neovisno o okolnosti da je nužni i jedinstveni suparničar sa tuženikom.

14. Nadalje, prema ocjeni ovoga suda nisu osnovani niti žalbeni navodi tuženika da je pobijanom presudom prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo, tj. odredbu čl. 66. st. 2. ZOO-a s obzirom na to da tuženik pored imovine koja je predmet pobijanja ima i imovinu na kojoj je upisano založno pravo u korist tužitelja i da je tužitelj dužan dokazati odnosno učiniti vjerojatnom insolventnost dužnika kao jednu od općih pretpostavki za uspješno pobijanje pravne radnje dužnika, a što u ovome predmetu nije slučaj s obzirom na to da tužitelj nije dokazao da svoju tražbinu ne bi mogao naplatiti, posebno s obzirom na navod samog tužitelja koji je vrijednost navedene nekretnine procijenio na 130.000,00 EUR.

15. Naime, tijekom postupka prvostupanjski sud utvrđuje da je jedina imovina tuženika pored nekretnina koje su predmet postupka (čkr. 6087 i čkr. 6088 k.o. Sukošan) njegovi suvlasnički udjeli na nekretninama čkr. 3009/17 i 3009/5 k.o. Zadar te da nema novčanih sredstava na računima niti da nema motorno vozilo u vlasništvu. U odnosu pak na čkr. 3009/17 i čkr. 3009/5 k.o. Zadar uvidom u zemljišne knjige utvrđeno je da se vodi više sudskih sporova glede prava vlasništva i da je uslijed provedbi aktivnih plombi na ovim nekretninama suvlasnički udio tuženika već sada smanjen i utvrđen u visini od oko 1/5 dijela i da će se u slučaju da tužitelji u daljnjim sporovima glede prava vlasništva uspiju s tužbenim zahtjevom brisati svi upisi provedeni nakon zabilježbe spora, a time i upis uknjižbe založnog prava i zabilježbe ovrhe. U tom smislu osnovano je sud prvog stupnja zaključio da nije izvjesno da će se

tužitelj namiriti iz vrijednosti suvlasničkog dijela na nekretninama na kojima ima upisano založno pravo.

16. Navod pak tuženika da je vrijednost stana u nekretnini iz koje bi se tužitelj mogao namiriti iz založnog prava procijenjena na iznos od 130.000,00 EUR ne utječe na iznijeto stajalište, obzirom na to da tuženik nije upisan kao vlasnik tog stana kao posebnog dijela, nego kao suvlasnik idealnog dijela nekretnine od oko 1/5 dijela, time da etažiranje nije niti provedeno, a u postupku je utvrđeno da zgrada nije dovršena, da je u roh-bau fazi, da krov nema izolaciju te da sama zgrada propada.

17. U smislu odredbe čl.153.st.1. i st.4. ZPP-a kad stranka predloži izvođenje dokaza, dužna je po nalogu suda unaprijed položiti iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati u povodu izvođenja dokaza, time da će sud odustati od izvođenja dokaza ako iznos potreban za podmirenje troškova ne bude položen u roku što ga sud odredi. U tom će slučaju sud, s obzirom na sve okolnosti, po svojem uvjerenju cijeliti od kakve je važnosti što stranka nije u roku položila iznos potreban za podmirenje troškova. U smislu citirane zakonske odredbe prvostupanjski sud osnovano je odbio prijedlog za provođenjem vještačenja nakon što tuženica nije uplatila predujam iako je bila upozorena na posljedice neplaćanja.

18. Konačno, obzirom na iznesene žalbene tvrdnje vezane na teret dokazivanja insolventnosti tuženika ovdje valja ukazati da je tužitelj kao vjerovnik dužan dokazati odnosno učiniti vjerojatnom insolventnost dužnika kao jednu od općih pretpostavki za uspješno pobijanje pravne radnje dužnika (sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci poslovni broj Rev-848/2023 od 22. studenoga 2023.) što je tužitelj u ovom predmetu u okviru prikazanog opsega imovine tuženika Marijana Šimičevića, činjenice vođenja sudskih sporova glede prava vlasništva čkbr. 3009/17 i čkbr. 3009/5 k.o. Zadar te provedbi aktivnih plombi na nekretninama na kojima tužitelj ima uknjiženo založno pravo, kao i utvrđenog stanja nedovršene i neetažirane zgrade i dokazao, dok je teret dokazivanja solventnosti tuženika kao dužnika na tuženicima (sukladno stavu VS RH Rev-3245/2015-3 od 30. listopada 2018., Revd-2192/2020-2 od 8. rujna 2020. i Rev-256/2014-2 od 5. veljače 2019).

19. Iz naprijed iznijetih razloga neosnovanim su se ukazale sve žalbene tvrdnje tuženika pa je njihovu žalbu kao neosnovanu valjalo odbiti i osnovom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi pobijanu presudu, dok je primjenom čl. 380. toč. 2. ZPP-a valjalo potvrditi i rješenje u točki I. izreke.

20. Obzirom tuženici sadržajno ne iznose žalbene navode u odnosu na odluku o troškovima postupka, a ovaj sud ne pazi po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava temeljem čl. 365. st. 2. ZPP-a, to je ovaj sud odbio žalbu tuženika i primjenom čl. 380. toč. 2. ZPP-a potvrdio odluku o troškovima postupka sadržanu u rješenju u točki II. izreke.

21. Budući tuženici nisu uspjeli sa žalbom, na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a odbijen je njihov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka kao neosnovan.

22. Trošak sastava odgovora na žalbu sud nije ocijenio potrebnim za ishod žalbenog postupka u smislu čl.155. st. 1. ZPP-a, pa isti tužitelju nije dosuđen.

U Varaždinu 2. listopada 2025.

Predsjednica vijeća
Sanja Bađun

Broj zapisa: **9-3087d-75389**

Kontrolni broj: **0bf84-c19c9-d156d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.